

2505 27/1 60: 2. (sidste) beh. af f. t. beslutn. om rigsretstiltale mod fhv. minister Johs. Kjærbøl. 2506

[Justitsministeren.]

anklagedmyndighed, en helt naturlig reaktion i denne forbindelse.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at jeg går ud fra, at det var en fortalelse, når det ærede medlem sagde, at det var stats- og rigsadvokaten, der skulle afgøre, om der blev rejst rigsretssag. Det er selvfølgelig en fortalelse; anderledes kan det jo ikke være.

Jeg har i øvrigt et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen. Det ærede medlem ville begrunde sin påstand om, at regeringen havde søgt at lægge en nærmere undersøgelse hindringer i vejen, ved en henvisning til, hvad der skulle være passeret i Grønlandsudvalgets møde, hvor han havde rejst 5 konkrete spørgsmål. Det er min erindring, at samtlige disse spørgsmål blev besvaret af den højtærede Grønlandsminister i samråd med udvalget. Jeg ser ikke, at det ærede medlem har leveret nogen begrundelse for sin påstand.

Vedrørende de to højesteretsdommere har det ærede medlem naturligvis ret i, at hvis dette ender med en rigsretssag, så vil de to højesteretsdommere, som har siddet i undersøgelsesudvalget, være inhabile og må udtræde. Det vil medføre, at de to sidstvalgte lægdommere i rigsretten ligeledes må udtræde. Men det ville være tilfældet, hvad enten vi havde fået den supplerende undersøgelse eller ej, for i samme øjeblik, de to dommere var indtrådt i undersøgelsesudvalget, var de inhabile til at behandle samme spørgsmål som dommere i rigsretten. Der skete altså ingen ændring derved, at det ærede medlem fremsatte sit forslag til folketingsbeslutning.

Det ærede medlem har naturligvis ret i, og jeg har heller aldrig påstået noget andet, at forslagsstillerne ikke har pligt til i forslaget til folketingsbeslutning at angive, hvilke straffelovsparagraffer der er overtrådt. Det har jeg aldrig hævdet at man havde pligt til, men det, jeg har gjort, er at efterlyse, hvilke paragraffer det er man mente var overtrådt, og jeg har hen-

vist til, at den samme debat har været ført hver gang det høje ting har taget stilling til, om rigsretssag skulle rejses eller ej.

Det ærede medlem gjorde den bemærkning, at når han havde stillet spørgsmålet, hvorvidt svaret til Augo Lynge var drøftet i et ministermøde eller ej, så skyldtes det en bemærkning fra den højtærede Grønlandsminister om, at det var skik og brug, at spørgsmålene blev drøftet i et ministermøde, og jeg forstod såmænd nærmest, at det ærede medlem havde fundet ud af, at uklarheden på dette punkt var en yderligere begrundelse for en rigsretssag. Nu er det faktisk ved at nærme sig det, som vi burde holde os fra i en alvorlig debat.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at der kan jo være mange grunde til, at et spørgsmål ikke når at blive behandlet i et ministermøde. Jeg har også haft spørgsmål, jeg skulle besvare her i tinget, hvor det ikke har været muligt for mig i et ministermøde om tirsdagen at gøre rede for, hvad jeg om onsdagen ville svare. Den situation kan komme til at foreligge. De konkrete omstændigheder dengang erindrer jeg ikke, og det er der heller ikke andre der gør.

Det ærede medlem lagde megen vægt på, at jeg skulle svare på det spørgsmål, om jeg havde nogen erindring om, hvorvidt afgående ministre var kommet ud for misbilligelse her i tinget. Det har jeg ikke.

Endelig må jeg afsluttende sige til det ærede medlem, at jeg var i og for sig tilfreds med, at det ærede medlem nu i sin argumentation lod overtrædelsen af § 156 falde. Tilbage blev altså overtrædelsen af § 157, og det ærede medlem sagde i den forbindelse, at minister Kjærbøls optræden efter hans opfattelse var en grov pligtforsømmelse omfattet af § 157. Hertil vil jeg gerne gentage — rent bortset fra om de subjektive strafbarhedsbetingelser kan siges at foreligge — en henvisning til det, som rigsadvokaten har sagt om spørgsmålet. Det dækker aldeles, hvad jeg mener må være rigtigt. Det ærede medlem har ikke kunnet